

Tomasz Kordala

Płock - Podolszyce-Południe. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 20, 155

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wał. Lita, szarobrazowa warstwa zbutwiałych szczątków organicznych zmieszana z wiórami drzewnymi zalegała na całej powierzchni wykopu. W niej znajdowały się belki i kawałki drewna o szerokości kilkunastu centymetrów, tworzących regularny układ zgodny z kierunkiem przebiegu wału. W części zewnętrznej wykopu od grodziska pod wyżej wymienioną warstwą pojawił się całec, w postaci piasku z mułem. Na tym poziomie eksplorację wykopu przerwano.

Badania będą kontynuowane.

PIOTRÓW, gm. Zadzim
woj. sieradzkie
Stanowisko 12

patrz
okres halzacki

PŁOCK - Podolszyce-Południe
Stanowisko 1

Muzeum Mazowieckie
w Płocku

Badania prowadził mgr Tomasz Korđala. Finansował WKZ w Płocku. Trzeci sezon badań. Cmentarzisko wczesnośredniowieczne /schyłek XI - 1 połowa XII w./

Kontynuowano badania ratownicze stanowiska zagrożonego przez budowę osiedla mieszkaniowego "Podolszyce-Południe". Przebadano obszar o powierzchni 230 m², co umożliwiło uchwycenie południowej granicy cmentarzyska. Odkryto 14 grobów wczesnośredniowiecznych, w tym 2 dziecięce, w układzie rządowym na osi N-S /kolejne numery 55-68/. Jamy grobowe nie zawierały obudów kamiennych, w 5 z nich natomiast stwierdzono ślady trumien drewnianych skonstruowanych bez użycia gwoździ. Nietypowym okazał się pochówek nr 65 zawierający szkielet pozbawiony czaszki oraz grot włóczni, okucia żelazne małego naczynia wiaderkowego i nóż.

Większość pozostałych inwentarzy grobowych tradycyjnie stanowiły nożyki zawieszane na pasku oraz kabłączki skroniowe wykonane z mosiądzu, srebra, cynku i cyny. Mosiężne kabłączki skroniowe wraz z dwoma również mosiężnymi okuciami pasa, definitywnie potwierdziły zaobserwowany już w latach poprzednich fakt częstego występowania zabytków z tego surowca na cmentarzysku podolszyskim. Na uwagę zasługuje również kolejny import w postaci prześlika z różowego żupka wołyńskiego i jako nowość na osławianym stanowisku - igła żelazna.

Materiał zabytkowy i dokumentację badań złożono w Muzeum Mazowieckim w Płocku.

Badania zakończono.

PODEBŁOCIE, gm. Trojanów
woj. siedleckie
Stanowisko 3 - osada

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr hab. Jerzy Gąsowski wraz z mgr Ewą Marczak /autorka sprawozdania/. Finansowano z programu międzyresortowego "Misja". Drugi sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /VII-XI w./.

Prace koncentrowały się w południowo-wschodniej części osady położonej na zachód od wczesnośredniowiecznego grodziska. Celem badań było lepsze poznanie charakteru zabudowy i funkcji osady przyrodowej oraz uściślenie jej chronologii.

Wytoczono 5 wykopów o łącznej powierzchni 371 m². W wyniku przeprowadzonych prac stwierdzono występowanie dużej ilości zabytków krzemianych datowanych wstępnie na okres od górnego paleolitu po późną epokę brązu i nielicznych fragmentów ceramiki starożytnej we wczesnośredniowiecznej warstwie kulturowej. Odkryto 13 obiektów o układzie przestrzannym datowanych na okres wczesnego średniowiecza, w tym:

- całą ziemiankę mieszkalną /obiekt 4/ o wymiarach 4 x 5 m, większości około 2 m z dobrze zachowanym glinianym piecem /średnicy około 5 m, wysokości 40-50 cm/ w północno-wschodnim na-